

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: T H.

zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Vaňkem
sídlem Riegrova 379/18, 779 00 Olomouc

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2019 č. j. MSK 153575/2019, sp. zn. DSH/30577/2019/STR, o dopravním přestupku

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 16. 12. 2019 č. j. MSK 153575/2019, sp. zn. DSH/30577/2019/STR a rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 16. 9. 2019, č. j. MMFM 142191/2019, sp. zn. MMFM_S 12982/2019/OdaSH/Ško se **zrušují** a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Ondřeje Vaňka ve výši 9 800 Kč ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 16. 12. 2019 č. j. MSK 153575/2019, sp. zn. DSH/30577/2019/STR žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku MMFM 142191/2019, sp. zn. MMFM_S 12982/2019/OdaSH/Ško ze dne 16. 9. 2019, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků, kterých se dopustil dne 24. 6. 2019 okolo 22:00 hodin na ul. Příborská v obci Frýdek-Místek u budovy č. 333 při řízení vozidla Volkswagen Passat, RZ X:

- I. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“) z nedbalosti tím, že neměl při řízení předmětného vozidla u sebe řidičský průkaz, čímž porušil povinnost stanovenou v ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu (řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz);
- II. podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (dále „*zákon o pojištění odpovědnosti*“) z nedbalosti tím, že neměl u sebe platnou zelenou kartu, čímž porušil povinnost stanovenou v ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti (při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe platnou zelenou kartu).

Za přestupky mu byla uložena pokuta ve výši 1 600 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupků paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal, že správní orgány neprokázaly, že by u sebe žalobce při řízení motorového vozidla neměl řidičský průkaz a zelenou kartu. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019–33, kde Nejvyšší správní soud dle něj řešil totožnou situaci. Z výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu dle názoru žalobce plyne to, co žalobcův zástupce tvrdil již v doplnění odvolání ze dne 11. 12. 2019, tedy že z provedeného dokazování nemohlo být prokázáno, že žalobce u sebe při řízení motorového vozidla neměl předmětné doklady. Z provedených důkazů (pouze svědeckých výpovědí zasahujících policistů) nebylo prokázáno, že by žalobce doklady potřebné k řízení motorového vozidla u sebe při řízení motorového vozidla neměl. Z dosud provedených důkazů lze pouze prokázat, že žalobce tyto doklady na výzvu policistů nepředložil. Nepředložení předmětných dokladů však zakládá porušení jiné právní povinnosti dle příslušných zákonů, a proto závěry žalovaného dle názoru žalobce nemohou obstát.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Žalobce dále namítal, že správní orgány přihlédly k vyjádřením, které měl učinit žalobce v průběhu dopravní kontroly, ačkoliv tato vyjádření byla pouze reprodukována ve svědecké výpovědi policistů. Reprodukovaná výpověď je přitom nepřípustná a správní orgány nejsou ve svém dokazování oprávněny využít tvrzení, která měl pronést žalobce a vycházet přitom ze svědeckých výpovědí policistů, kteří tvrdí, že se tak žalobce vyjádřil. Žalobce namítal, že žalovaný neprovedl důkazy svědeckou výpovědí, které žalobce ve svém doplnění odvolání navrhoval k prokázání toho, že u sebe řidičský průkaz a zelenou kartu v průběhu dopravní kontroly měl. Závěrem své žaloby žalobce namítal, že u přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu absentovala materiální stránka. Pokud byli zasahující policisté schopni z jejich databáze během kontroly zjistit, že má žalobce platný řidičský průkaz a je držitelem řidičského oprávnění, tak samotné naplnění formálních znaků přestupku dle názoru žalobce nemůže postačovat, neboť materiální stránka přestupku naplněna být nemohla, když policisté hned a bez problémů zjistili, že žalobce má platný řidičský průkaz a je držitelem řidičského oprávnění.

3. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítl. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 30. 3. 2020 žalovaný popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2019 č. j. MSK 153575/2019, sp. zn. DSH/30577/2019/STR, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Frýdek-Místek, sp. zn. MMFM_S 12982/2019/OdaSH/Ško a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku sepsaného dne 24. 6. 2019, že dne 24. 6. 2019 ve 22:00 hodin na ulici Příborská 333 ve Frýdku-Místku žalobce řídil osobní motorové vozidlo VW Passat 3C, RZ X a následně nepředložil při kontrole doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (zelenou kartu), jak ukládá ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a tím se dopustil přestupku dle ustanovení § 16 odst. 2 téhož zákona. Toto oznámení žalobce vlastnoručně podepsal;
 - z oznámení přestupku sepsaného dne 24. 6. 2019, že dne 24. 6. 2019 ve 22:00 hodin na ulici Příborská 333 ve Frýdku-Místku žalobce řídil osobní motorové vozidlo VW Passat 3C, RZ X a poté, co byl předepsaným způsobem na uvedeném místě a v uvedený čas zastaven, při kontrole nepředložil řidičský průkaz. Toto oznámení žalobce vlastnoručně podepsal;

- z úředního záznamu ze dne 24. 6. 2017 č. j. KRPT-152015-1/PŘ-2019-070214, že obsahuje stejný popis přestupků, jak je shora uvedeno. Dále je v úředním záznamu uvedeno, že byl žalobce policejní hlídkou vyzván k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu motorového vozidla, kdy žalobce předložil pouze ORV k vozidlu a neplatné zákonné pojištění vozidla. Na dotaz člena policejní hlídky, z jakého důvodu u sebe nemá řidičský průkaz a platné zákonné pojištění k vozidlu, žalobce uvedl, že řidičský průkaz a občanský průkaz si nechal doma a zákonné pojištění chtěl hlídce ukázat v elektronické podobě na mobilním telefonu, ale s negativním výsledkem;
 - dne 22. 7. 2019 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupcích žalobce a proti tomuto příkazu podal zmocněnec žalobce – V. Z. dne 1. srpna 2019 odpor. Po výzvě správního orgánu I. stupně ze dne 6. 8. 2019 předložil žalobce plnou moc ze dne 2. 8. 2019, ve které je uvedeno, že žalobce uděluje procesní plnou moc V. Z. k zastupování ho v předmětném správním řízení;
 - z předvolání k ústnímu jednání ze dne 22. 8. 2019, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce a jeho zmocněnce k ústnímu jednání na den 16. 9. 2019 v 8:30 hodin. Na toto jednání byli předvoláni i zasahující policisté pprap. P.H. a pprap. Z. P.;
 - z protokolu o ústním jednání ze dne 16. 9. 2019, že se k tomuto jednání žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili. U tohoto jednání byl vyslechnut jako svědek policista pprap. P. H., který uvedl, že předepsaným způsobem zastavili vozidlo VW Passat. Poté, co vozidlo zastavilo, vyzval žalobce k předložení dokladů potřebných k řízení vozidla. Žalobce předložil pouze osvědčení o registraci vozidla a neplatné zákonné pojištění k vozidlu. Na jeho dotaz, z jakého důvodu u sebe nemá řidičský průkaz a platné zákonné pojištění k vozidlu, žalobce uvedl, že občanský průkaz a řidičský průkaz si nechal doma. Zelenou kartu chtěl hlídce předložit v elektronické podobě na mobilním telefonu, ale s negativním výsledkem. Dále byl u tohoto jednání vyslechnut jako svědek policista pprap. Z. P., který uvedl, že kolem desáté hodiny večer některý z jeho kolegů zastavil vozidlo VW Passat, které řídil žalobce. Jeho kolega pprap. H. vyzval žalobce k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu vozidla, načež mu žalobce předložil pouze osvědčení o registraci vozidla a neplatnou zelenou kartu s tím, že řidičský průkaz zapomněl a zelenou kartu jim ukáže v elektronické podobě, to se mu však nepovedlo;
 - dne 16. 9. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupcích žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání ze dne 7. 10. 2019 podané zmocněncem žalobce, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 7. 10. 2019, jímž byla zmocněnci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání. Následně bylo blanketní odvolání doplněno zmocněncem žalobce přípisem ze dne 11. 12. 2019 a žalovaný o něm rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

7. Krajský soud se prvně zabýval námitkou žalobce, že správní orgány neprokázaly, že by u sebe žalobce při řízení motorového vozidla neměl řidičský průkaz a zelenou kartu. Z provedených důkazů (pouze svědeckých výpovědí zasahujících policistů) nebylo prokázáno, že by žalobce doklady potřebné k řízení motorového vozidla u sebe při řízení motorového vozidla neměl. Z dosud provedených důkazů lze pouze prokázat, že žalobce tyto doklady na výzvu policistů nepředložil. Nepředložení předmětných dokladů však zakládá porušení jiné právní povinnosti dle příslušných zákonů. Žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019–33.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu „*fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.*“

Podle ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu „*řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz.*“

Podle ust. § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu „*řidič motorového vozidla je povinen předložit doklady podle odstavce 7 na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie ve stejnokroji nebo celníka ve stejnokroji ke kontrole.*“

Podle ust. § 16 odst. 2 zákon o pojištění odpovědnosti „*fyzická osoba se jako řidič vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 17 odst. 1 nepředloží zelenou kartu.*“

Podle ust. § 17 odst. 1 zákon o pojištění odpovědnosti „*při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky. To neplatí pro řidiče vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti a řidiče cizozemského vozidla, jehož pojištění odpovědnosti je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu.*“

8. V projednávané věci byl žalobce ve výroku I. uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že z nedbalosti porušil ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu a ve výroku II. byl uznán vinným z přestupku podle ust. § 16 odst. 2 zákon o pojištění odpovědnosti, kterého se měl dopustit tím, že z nedbalosti porušil povinnost stanovenou v ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti. Žalobce přiléhavě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019–33, ze kterého mj. vyplývá, že je třeba rozlišovat mezi přestupkem spáchaným porušením výše citovaných ust. § 6 odst. 7 písm. a) a ust. § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu. K ust. § 16 odst. 2 zákon o pojištění odpovědnosti zdejší soud uvádí, že ten výslovně hovoří o nepředložení zelené karty. Krajský soud dává za pravdu žalobci v tom, že z provedeného dokazování nemohlo být prokázáno, že žalobce u sebe neměl řidičský průkaz a zelenou kartu, ale bylo prokázáno to, že žalobce na výzvu policistů řidičský průkaz a zelenou kartu nepředložil. Jedná se tak zjevně o porušení ust. § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu (v případě nepředložení řidičského průkazu na výzvu policisty), jehož porušení zakládá odpovědnost za přestupek

dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Nepředložení řidičského průkazu na výzvu policisty v rozporu s ust. § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu však automaticky nedokládá, že řidič u sebe tento řidičský průkaz nemá, jak ukládá ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu. Správní orgány v předmětné věci nemohou svůj závěr o tom, že žalobce neměl u sebe během kontroly svůj řidičský průkaz a zelenou kartu, opřít pouze o výpověď zasahujících policistů. Z výpovědi policistů je totiž procesně použitelné to, co sami viděli a vnímali, nemůže se jejím prostřednictvím „zprocesnit“ údajné vyjádření žalobce na místě samém. Výpověď policistů ohledně obsahu sdělení kontrolované osoby (žalobce) nelze v řízení o přestupku použít jako důkaz (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2016, č. j. 1 As 204/2015–33). Z výpovědi zasahujících policistů je tedy možné v posuzované věci použít pouze to, že tito policisté zastavili vozidlo žalobce a po jejich výzvě k předložení dokladů potřebných k řízení vozidla jim žalobce předložil pouze osvědčení o registraci vozidla, řidičský průkaz a zelenou kartu jim nepředložil. I v oznámeních přestupku ze dne 24. 6. 2019 sepsaných na místě silniční kontroly policisté výslovně uvedli, že žalobce nepředložil řidičský průkaz a zelenou kartu, přičemž tato oznámení žalobce vlastnoručně podepsal. Za dané důkazní situace tak správní orgány nemají relevantním způsobem prokázán svůj závěr o tom, že žalobce v inkriminovanou dobu neměl u sebe řidičský průkaz a zelenou kartu. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019–33).

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud proto žalobu žalobce shledal jako důvodnou, neboť skutkové podstaty, z nichž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemají oporu ve správních spisech, a napadené rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně v souladu s ust. § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. pro vady řízení zrušil a věc žalovanému podle odst. 4 téhož ustanovení vrátil k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Jelikož obě rozhodnutí byla zrušena pro výše uvedenou vadu v řízení, nezabýval se krajský soud dalšími žalobními námitkami žalobce.
10. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci představující náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., což činí celkem 6 800 Kč. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu činí pak celková náhrada nákladů 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 24. června 2020

JUDr. Petr Indráček

Shodu s prvopisem potvrzuje

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje